



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**

Рев2 623/2020  
23.12.2020. године  
Београд

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Мирјана Јовановић - Томић, адвокат из ..., против тужене Музичке школе „Исидор Бајић“ из Новог Сада, коју заступају пуномоћник Слободанка Петковић, адвокат из ... и Правобранилаштво АП Војводине, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2701/19 од 18.11.2019. године, у седници одржаној 23.12.2020. године, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2701/19 од 18.11.2019. године.

**ОДБИЈА СЕ** захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1875/17 од 09.05.2019. године, ставом првим изреке, тужбени захтев тужиле је делимично усвојен. Ставом другим изреке поништена су као незаконита решења директора музичке школе „Исидор Бајић“ број .. од 12.09.2017. године и решење Школског одбора Музичке школе „Исидор Бајић“ број ..од 26.09.2017. године. Ставом трећим изреке тужбени захтев тужиле којим је тражено да се поништи као незаконито решење директора Музичке школе „Исидор Бајић“ број .. од 21.08.2017. године, решење Школског одбора Музичке школе „Исидор Бајић“ број .. од 12.09.2017. године, да се тужени обавезе да тужиљу врати на рад почев од дана престанка радног односа и пријави је надлежним органима обавезног социјалног осигурања почев од дана престанка радног односа, да се обавезе тужени да тужилци исплати на име изгубљене зараде од престанка радног односа до враћања на рад износе од по 18.883,00 динара нето за сваки месец проведен ван радног односа, као и друга давања која припадају тужилци са законском затезном каматом на сваки такав износ од дана доспећа до исплате, као и да уплати за тужиљу надлежним органима обавезног социјалног осигурања на месечне износе нето зараде као основицу, доприносе за обавезно социјално осигурање у висини према Закону о доприносима за обавезно социјално осигурање на дан уплате, као и да тужени тужилци накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од дана пресуђења до

исплате, одбијен је као неоснован. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2701/19 од 18.11.2019. године, жалба тужиље је одбијена као неоснована и првостепена пресуда у одбијајућем делу и делу којим је одлучено да тужилца сноси своје трошкове поступка је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију тужиље са захтевом за накнаду трошкова тог одговора.

Врховни касациони суд је испитао побјану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14) и утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Неосновано се ревизијом тужиље указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. ЗПП, јер је другостепени суд у образложењу пресуде оценио битне жалбене наводе и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности. Без утицаја су ревизијски наводи о битној повреди поступка из члана 374. став 1. у вези чланова 7. и 8. ЗПП, учињеној у поступку пред другостепеним судом, с обзиром да је другостепени суд одлучивао на основу чињеничног стања утврђеног у првостепеном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању тужилца је била у радном односу код тужене од 2002. године, распоређена на послове професора ... . У току 2013. године тужилца је покренула поступак против тужене ради заштите од злостављања на раду пред Вишим судом у Новом Саду који није окончан. У фебруару 2016. година тужилца је поднела захтев туженој за статус узбуњивача код тужене, на основу указивања о незаконитом располагању новчаним средствима (донације родитеља). Након доношења Закона о основама система образовања и васпитања, током 2012/2013. године, код тужене је образован Тим за мониторинг и евалуацију наставног часа, који врши контролу рада наставника у смислу праћења суштине њиховог рада на часовима и припреме часа у циљу унапређења наставе. На школском часу одржаном 01.03.2016. године, у одељењу које похађа ученица ББ (Б.Б.), последњег дана пред одлазак тужилце на боловање, тужилца је рекла ученицима да часу присуствује педагог ВВ, због тога што је тужилца покренула питање одговорности директора школе поводом путовања наставника – запослених финансираног новцем родитеља, да су наставници примали хонораре од тог новца, те навела (између осталог) као лица која су злоупотребила новац школе наставнике ГГ и ДД (родитеље ученице ББ), истичући да су се од тог новца могли купити компјутери за школу. Због тога су родитељи ове ученице 07.03.2016. године, поднели пријаву директору школе против тужилце (у којој се наводи догађање на школском часу) коме је била присутна њихова кћерка, те да је

тужиља на тај начин узнемирава и захтевали да директор предузме мере да се такво понашање спречи. Тужиља се о томе изјаснила писаним путем 02.09.2016. године, наводећи да ученица Б.Б. има право да зна зашто је етикетирана и дискриминисана, да је разлог што директор школе прави разлику између ученика када управља родитељским новцем, да ученица није крива због тога и да не треба да се љути на ученике који је етикетирају, јер су они жртве друге врсте дискриминације и да су родитељи дужни да јој објасне зашто остали ученици са апсолутним правом негодују. Навела је да је на часовима информисала ученике о одредбама Закона о спречавању злостављања на раду, о цени приступа пуномоћника тужиље на рочишта, што сматра својим страдањем, те објаснила ученицима да ће новац за страдање да надокнади тужена школа и да је њена намера да се обрати Школском одбору са захтевом да директор тужене новац за одштету за страдање тужиље рефундира школи. Дана 22.03.2016. године директор тужене школе је донео Одлуку о организовању појачаног интерног надзора и инструктивно – педагошког увида у рад тужиље, који су вршили педагог и психолог у складу са својим радним временом (уторком и петком). На сваком часу када су психолог или педагог били присутни, тужиља их је представљала ученицима и објашњавала разлоге њиховог присуства, односно да је то због одговорности директора тужене, а поводом путовања наставника запослених код тужене новцем родитеља. Просветна инспекција градске управе за образовање је 02.06.2016. године сачинила извештај о извршеном стручно-педагошком надзору у којем је (пored осталог) наведено да су просветни саветници дана 18.03.2016. године по захтеву директора школе извршили ванредни појединачни стручно-педагошки надзор над радом тужиље, да је на часу ... наставница у више наврата ученицима говорила о садржајима који нису у вези са наставним предметом и садржајем учења, да је током оба надзирана часа тужиља изражавала негодовање што су просветни саветници присутни, да је обављен разговор са тужиљом пре и након одржаних часова уз негодовања и оптуживања од стране тужиље да је изложена неоправданом поступању школске управе и просветних саветника, проблеме у комуникацији са школском управом, конфликтном односу са директором и стручним сарадницима, негодовала и оптуживала директора, стручну сарадницу и просветне саветнике да су неоправдано против ње и да чине бројне неправилности и прекршаје у раду. Себе је сматрала узбуњивачем, а просветни саветници су навели да је комуникација са тужиљом била крајње непримерена. У извештају су наведене мере за отклањање неправилности и унапређења рада и наложено да се утврди одговорност тужиље за учињене пропусте у комуникацији са ученицима, непримерену комуникацију са појединим одељењима и појединцима и оговорност за учињене пропусте у планирању и реализацији наставе ... о вођењу документације и евиденције, да се континуирано прати поштовање мера за унапређивање и отклањање неправилности у раду датих у извештају, да се израде планови рада и припреме за наставу у складу са прописима у смислу прилагођавања планова, метода и облика рада у складу са образовно-васпитним потребама, те да се размотри могућност ванредног лекарског прегледа тужиље и процена. Извештај је достављен тужиљи 09.06.2016. године. Директор тужене је 05.09.2016. године донео одлуку којом је одређен континуирани педагошки надзор, педагошко-психолошке службе за тужиљу у циљу праћења извршења налога из извештаја Просветне инспекције, почев од 01.09.2016. године у трајању од 6 месеци.

Дана 30.09.2016. године на школском часу ... за одељења П/1 и П/2 уз присуство психолога ЂЂ, тужила је отворила час представљањем психолога и разлозима њеног присуства (јер је тужила покренула питање одговорност директора поводом путовања наставника новцем родитеља). Тема часа је била „права и закони“ па је тужила истакла да жели да расправља о тој теми са ученицима, који су набрајали права која су им позната, а након што је један ученик поменуо право на заштиту од злостављања, тужила се окренула према ученицима питањем: „Кога ја то злостављам?“. Затим се приближила ученици ББ и у полуспуштеном положају тела унела се у лице и питала је повишеним тоном: „чиме ја то тебе злостављам“. Атмосфера на часу је постајала све напетија уз разговор наставнице и ученика у глас, па је ученица одговорила да је тужила увредила помињањем путовања њених родитеља, након чега је уследио монолог тужиле у коме је наводила све евентуалне злоупотребе наставника запослених код тужене, после чега су неки ученици почели да напуштају час, а час су напустиле и именована ученица и психолог ЂЂ. По завршетку часа психолог је сачинила писану Евалуацију наставног часа у коме је детаљно описано догађање на часу, комуникација тужиле и ученика, као и да су ученици напустили учионицу говорећи тужили да их не занима кршење права у њиховој школи, да не желе више да слушају о томе и да је крај часа. Психолог је поред тога сачинила Интервенцију у којој су наведени предузети кораци у погледу сазнања да је на часу дошло до вербалног напада тужиле на ученицу ББ који је прекинут изласком свих ученика и психолога са часа, те да је психолог обавила и сачинила Протокол разговора са ученицом, смирила је и она је наставила даље похађање наставе. О томе је обавештен директор школе и одељењски старешина, извршена је анализа часа и разматране околности, обављен је разговор са мајком ученице и информисан координатор Тима за заштиту ученика од насиља, занемаривања и злостављања. Родитељи ученице су 04.10.2016. године упутили писани приговор директору школе на рад тужиле у којој је између осталог наведено да се обраћају трећи пут и да је на часу ... 30.09.2016. године, тужила наставила да угрожава достојанство њихове ћерке на описани начин. Поред тога наведено је да дете болује 8 година од аутоимуне болести за коју је стрес најопаснији окидач, те моле да се предузму одговарајуће мере. Директор школе је 07.10.2016. године упутио обавештење тужили о приговору који су родитељи ученице поднели уз молбу да се изјасни у року од 8 дана (уручено 10.10.2016. године). Дана 05.10.2016. године одржан је састанак Тима за заштиту ученика од насиља, занемаривања и злостављања на коме је педагог упознао чланове тиме са надзором наставе ... који се врши по наложеним мерама просветних саветника. Психолог која је била присутна часу 30.09.2016. године упознала је чланове са извештајем и предузетим корацима, као и да ће се о томе упознати Савет родитеља. Једногласно је констатовано да је тужила својим поступањем на часовима ... према ученици повредила њена права и то право на квалитетно образовање и васпитање, угрожавање њене личности и подршку њеном свестраном развоју, да подржавају даљи надзор на часовима тужиле у циљу превенције угрожавања права ученика, права на квалитетно образовно-васпитни рад, уважавање личности и подршке за свестрани развој личности. Дана 07.10.2016. године сачињени су протоколи разговора са родитељима четири ученика који су у писаним изјавама од 07.10.2016. године описали дешавања на часу 30.09.2016. године. Након тога 19.10.2016. године одржан је састанак Тима за заштиту ученика од насиља, занемаривања и злостављања о чему је сачињен записник и констатовано да су прочитане изјаве које су уз присуство родитеља дали ученици, да је педагог указао да

је по Правилнику министарства просвете и посебном Протоколу о поступању у случају занемаривања и злостављања ово случај понављања угрожавања права ученика на квалитетно образовање и лични развој, да је представник ученика у тиму изјавила да су ученици превише укључени у целу причу, да желе да се дистанцирају од целог проблема да имају наставу ... по плану и програму и да је жеља свих ученика да им тужиља више не предаје ... . Једногласно је констатовано да је у питању случај емоционалног, психичког и социјалног насиља другог нивоа. Просветна инспекција градске управе за образовање је 24.10.2016. године сачинила записник о ванредном инспекцијском надзору у школи у коме је (поред осталог) наведено да је предмет надзора захтев за покретање поступка заштите ученице ББ од стране родитеља, поводом поступања тужиље 30.09.2016. године, на часу ..., описане претходне радње и кораци уз закључак да су створени услови да директор школе покрене и води дисциплински поступак против тужиље због повреде члана 45. Закона о основама система образовања и васпитања и да привремено удаљи са рада тужиљу због учињене повреде забране и теже повреде радне обавезе до окончања дисциплинског поступка.

Директор школе је донео упозорење 08.11.2016. године (уручено тужиљи 09.11.2016. године) којим је тужиља упозорена да су се стекли услови за отказ уговора о раду због основане сумње да је извршила повреду забране прописану члановима 44. до 46. Закона о основама система образовања и васпитања, чиме је својом кривицом учинила повреду радне обавезе из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, и то повреду забране из члана 45. Закона о основама система образовања и васпитања и члана 6. тачка 3.2. (забране насиља, злостављања и занемаривања) из Правилника о дисциплинској и материјалној одговорности запослених код тужене. Надаље су описане радње повреде на школском часу 30.09.2016. године, као и докази који указују на повреду и на крају да тужиља има право да се у року од 8 дана од дана достављања изјасни на упозорење, те да може доставити и мишљење синдиката чији је члан. Затим је директор тужене 08.11.2016. године, донео закључак о покретању дисциплинског поступка против тужиље и решење о удаљавању тужиље са рада почев од 14.11.2016. године до окончања дисциплинског поступка, а истог дана је упутио обавештење синдикату о закључку о покретању дисциплинског поступка против тужиље и донео закључак о заказивању усмене расправе за 29.11.2016. године. Секретар школе је у просторијама школе тужиљи предала писану докуменацију везану за конкретан случај (13 докумената, између осталих и 4 изјаве ученика). Због привремене спречености за рад тужиље расправа је одложена, а следећа заказана за 06.04.2017. године, која је такође одложена због привремене спречености за рад тужиље и заказана нова за 27.07.2017. године, када је тужиља упутила обавештење да је примила позив, те да у смислу члана 26. Закона о спречавању злостављања на раду одбија рад код тужене и обавештава тужену да не жели да приступи усменој расправи. Након одржане усмене расправе 27.07.2017. године, тужиљи је послат позив за наставак расправе за 04.08.2017. године, која је одржана у одсуству уредно позване тужиље, изведени су докази, узета изјава представника синдиката, прочитан допис тужиље да није дужна да присуствује расправи и сачињен записник.

Решењем директора тужене школе број .. од 21.08.2017. године, тужиља је оглашена кривом због учињене повреде забране насиља, злостављања и занемаривања из члана 45. Закона о основама система образовања и васпитања и члана 6. тачка 3.2.

Правилника о дисциплинској и материјалној одговорности тужене, те је на основу члана 143. став 2. закона изречена дисциплинска мера престанка радног односа (које ће након што постане коначно бити достављено ресорном министарству у смислу члана 128. наведеног закона). Решење садржи образложење у коме је детаљно описан поступак и разлози покретања и вођења дисциплинског поступка, изјашњење тужиле, наведени су докази који су изведени и чињенице које су утврђене. Поред осталог, наведено је време и место (дана 30.09.2016. године на школском часу ... за одељења II/1 и II/2 школе) и описане радње повреде (вербално насрнула на ученицу ББ, којој се директно обраћала инсистирајући да се изјасни о наметнутој теми злостављања поводом злоупотребе новчаних средстава), што је довело до узнемирености и повреде достојанства ученице и угрожавања психичког и емотивног здравља, као и до осећаја нелагодности и узнемирености свих присутних ученика. Узето је у обзир да је Тим за заштиту ученика од насиља, занемаривања и злостављања донео једногласан закључак да је у питању случај емоционалног, психичког и социјалног насиља другог нивоа, а приликом изрицања дисциплинске мере узете су у обзир све олакшавајуће и отежавајуће околности (однос тужиле према учињеној повреди забране која је као просветни радник и наставник ... морала бити свесна да је својим понашањем повредила наведену забрану, да је више пута усмено и писмено упозоравана али је одбила да промени своје понашање на часу према ученицима, док је као олакшавајућа околност оцењено здравствено стање тужиле, њене породичне прилике и да је мајка двоје малолетне деце). Узимајући у обзир наведено, оцењено је да је престанак радног односа адекватна мера за учињену повреду забране насиља, злостављања и занемаривања. Школски одбор тужене је на седници одржаној 12.09.2017. године решењем број .. одбио као неоснован приговор тужиле. У образложењу другостепеног решења изнет је ток дисциплинског поступка, оцењени наводи из приговора тужиле и закључено да је тужиле одговорна за учињену повреду, сматрајући нарочито да тужиле не прихвата било какву одговорност у конкретном случају, убеђена да је њено понашање према ученици у свему правилно и на закону засновано, да је узнемирујућа околност да тужиле не прихвата ни једну сугестију, па одсуство било каквог критичног става према властитој одговорности упућује да је овакво штетно понашање могуће и убудуће. Зато је оцењено да је престанак радног односа једина адекватна дисциплинска мера за конкретно понашање и поред размотрених олакшавајућих околности. Затим је директор школе 12.09.2017. године донео решење којим је констатовао да је престао радни однос тужили са 12.09.2017. године, када је решење постало коначно и да се тужили одузима лиценца, а 26.09.2017. године Школски одбор је својим решењем одбио као неоснован приговор тужиле против овог решења. Одељење инспекције рада у Новом Саду је 01.11.2017. године донело решење којим је одбијен захтев тужиле да се до доношења правноснажне одлуке суда одложи извршење решења тужене о отказу уговора о раду тужили.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је дисциплински поступак против тужиле законито покренут и вођен, те да је изречена дисциплинска мера предвиђена одредбама Правилника о дисциплинској и материјалној одговорности запослених код тужене и одредбама Закона о основама система образовања и васпитања. Тужиле је повредила законом прописану забрану насиља, злостављања и занемаривања ученика, на часу ... одржаном 30.09.2016. године на описани начин, те је таквим понашањем тужиле ученица претрпела вербално

угрожавање, које има за последицу потенцијално угрожавање достојанства личности што у односу на малолетно дете пред друговима из одељења има јачи интензитет и теже последице. Ученица није смела бити изложена излагању тужиле о наводној злоупотреби новца од стране њених родитеља, па је самим тим на школском часу, тужилца занемарила читав низ грађанских права и начела којима је требало да се руководи као педагог и професор ..., укључујући начело индивидуалне одговорности и посебно заштите малолетних лица. Због тога је за овај поступак потпуно без значаја да ли су се наводне злоупотребе новца заиста и десиле. Зато је одбијен тужбени захтев тужилца за поништај решења којим јој је изречена дисциплинска мера престанка радног односа, као и захтев за поништај решења Школског одбора којим је одбијен њен приговор, те захтев да се врати на рад, исплати изгубљена зарада и уплате доприноси за обавезно социјално осигурање.

Према одредбама члана 45. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ број 72/09 ... 62/16) који је важио у време извршене повреде, у установи је забрањено: физичко, психичко и социјално насиље; злостављање и занемаривање деце и ученика; физичко кажњавање и вређање личности, односно сексуална злоупотреба деце и ученика или запослених. Под насиљем и злостављањем подразумева се сваки облик једанпут учињеног или поновљеног вербалног или невербалног понашања које има за последицу стварно или потенцијално угрожавање здравља, развоја и достојанства личности детета и ученика или запосленог. Занемаривање и немарно поступање представља пропуштање установе или запосленог да обезбеди услове за правилан развој детета и ученика. Установа је дужна да одмах поднесе пријаву надлежном органу ако се код детета или ученика примете знаци насиља, злостављања или занемаривања (ставови 1, 2, 3. и 4.).

Насиље у смислу наведене законске одредбе може бити физичко, психичко и социјално, с тим да се под психичким насиљем у смислу става 1. овог члана сматра понашање које доводи до тренутног или трајног угрожавања психичког и емоционалног здравља и достојанства детета и ученика или запосленог, а под социјалним насиљем у смислу става 1. овог члана сматра се искључивање детета и ученика из групе вршњака и различитих облика социјалних активности установе (ставови 6. и 7.). Протокол поступања у установи у одговору на насиље и злостављање, садржај и начин спровођења превентивних и интервентних активности, услове и начине за процену ризика, начине заштите од насиља, злостављања и занемаривања прописује министар, као и ближе услове о начинима препознавања невербалних облика злостављања деце и ученика од стране запосленог за време неге, одмора и рекреације и других облика васпитно-образовног рада (ставови 10. и 11.).

Према члану 139. наведеног закона, запослени може да одговара за лакшу повреду радне обавезе утврђену општим актом установе, тежу повреду радне обавезе прописану овим законом, повреду забране прописану овим законом и материјалну штету коју нанесе установи, намерно или крајњом непажњом у складу са законом. Директор установе, по члану 142. закона покреће и води дисциплински поступак, доноси одлуку и изриче меру у дисциплинском поступку против запосленог. Дисциплински поступак покреће се писменим закључком на који приговор није допуштен, а који садржи податке о запосленом, опис повреде забране, односно радне

обавезе, време, место и начин извршења и доказе који указују на извршење повреде. Запослени мора бити саслушан, са правом да изложи своју одбрану, сам или преко заступника, а може за расправу да достави и писмену одбрану. Изузетно, расправа може да се одржи и без присуства запосленог, под условом да је запослени на расправу уредно позван. По спроведеном поступку доноси се решење којим се запослени може огласити кривим у ком случају му се изриче и дисциплинска мера (ставови 1, 2, 3, 4. и 7.). Застарелост не тече ако дисциплински поступак не може да се покрене или води због одсуства запосленог или других оправданих разлога (став 10.).

Дисциплинске мере које се могу изрећи за повреду радне обавезе јесу престанак радног односа и новчана казна, а запосленом који изврши повреду забране прописане чланом 44. до 46. овог закона престаје радни однос када одлука директора о утврђеној повреди забране постане коначна и одузима се лиценца (члан 143. став 1. и 2.).

Полазећи од наведеног нормативног оквира, правилно је становиште нижестепених судова да је дисциплински поступак против тужиље покренут и вођен од стране овлашћеног лица, да је тужилца о свакој радњи у поступку била обавештена и омогућено јој да у поступку учествује, односно омогућено право на одбрану које обухвата право запосленог да буде обавештен, да се брани уз стручну помоћ и да оспори чињеничне наводе предлажући своје доказе. Тужилца је омогућено право на одбрану у свакој фази дисциплинског поступка.

Упозорење је први процесни корак и иницијална фаза поступка, које (упозорење) је у конкретном случају донело овлашћено лице, у писаном облику и које је достављено тужилци, а садржи основ за престанак радног односа, чињенице и доказе који указују да је дошло до разлога за покретање поступка, као и рок за давање одговора на упозорење. Закључак о покретању дисциплинског поступка од 08.11.2016. године донео је директор тужене школе, па су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права из члана 142. Закона о основама система образовања и васпитања, указивањем на незаконитост у спровођењу ванредног инспекцијског надзора и издавања налога у смислу овлашћења директору за покретање дисциплинског поступка против тужиље.

Послове инспекцијског надзора врши просветни инспектор. У оквиру овлашћења утврђених законом, просветни инспектор врши контролу поступања установе у погледу спровођења закона, других прописа у области образовања и васпитања и општих аката, остваривања заштите права детета и ученика, њихових родитеља, односно старатеља и запослених, остваривања права и обавеза запослених, ученика и њихових родитеља, односно старатеља, обезбеђивања заштите детета и ученика и запослених од дискриминације, насиља, злостављања, занемаривања и страначког организовања и деловања у установи (члан 147. став 2, и 3. наведеног закона). Инспекцијским надзором испитује се спровођење овог и посебног закона и прописа донетих на основу њих, непосредним увидом у рад установе и зависно од резултата надзора, изричу мере и контролише њихово извршење (члан 147. став 1.). Просветни инспектор по члану 148. (поред осталог) налаже записником отклањање неправилности и недостатака у одређеном року, подноси пријаву надлежном органу за учињено кривично дело или привредни преступ, захтев за покретање прекршајног



поступка, односно повреду забране из чл. 44. до 46. овог закона. Инспекцијски надзор се обавља као редован, ванредни и контролни надзор. Ванредни надзор установе обавља се по представкама органа, привредних друштава, установа и других организација, родитеља, односно старатеља детета и ученика или грађана, као и на основу непосредног сазнања просветног инспектора. О извршеном инспекцијском надзору просветни инспектор сачињава записник, који садржи налаз стања и зависно од резултата - налагање, односно предлагање мере. Записник се сачињава и доставља у року од 15 дана од дана извршеног инспекцијског надзора. На записник просветног инспектора, директор установе има право да стави примедбу, у року од најмање три дана од пријема записника, осим у случају из члана 111. овог закона (захтев за заштиту права ученика).

Супротно наводима ревизије, решење о престанку радног односа садржи обавезне делове, у изреци је садржан исказ да тужиљи престаје радни однос на основу једног од законом прописаних разлога, а образложење садржи разлоге за овакву одлуку послодавца где су наведени дан, место и време када је повреда учињена, као и начин на који је учињена, те оцена изведених доказа и околности на основу којих је послодавац дошао до закључка да је запослена предузела радње које представљају повреду забране из наведене законске одредбе. Нижестепени судови су правилно испитали побијана решења у формалном, али и у материјалном смислу, закључујући да је на основу изведених доказа утврђено да је тужиља учинила повреду забране насиља, злостављања и занемаривања из члана 45. Закона о основама система образовања и васпитања и повреду исте забране из члана 6. тачка 3.2. Правилника о дисциплинској и материјалној договорности запослених у музичкој школи „Исидор Бајић“ у Новом Саду. У образложењу решења је јасно утврђено да је запослена повреду забране извршила у просторијама школе у учионици на часу ... који је одржан у другом разреду (одељењима II/1 и II/2) дана 30.09.2016. године. У образложењу је описан начин повреде забране и последице испољеног понашања које се огледају у узнемирености и повреди достојанства ученице, угрожавања психичког и емотивног здравља, те осећаја нелагодности и узнемирености свих ученика присутних овом догађају. Зато су неосновани ревизијски наводи о недостатку правне квалификације тужиљиног понашања, у смислу члана 45. Закона о основама система образовања и васпитања, који јасно дефинише да се под насиљем и злостављањем подразумева сваки облик једанпут учињеног или поновљеног вербалног или невербалног понашања које има за последицу стварно или потенцијално угрожавање здравља, развоја и достојанства личности детета и ученика или запосленог. Дакле без обзира на статус и друге поступке које тужиља води, повреда наведене забране прописана је као основ одговорност запосленог (члан 139. наведеног закона), па с обзиром на прописану двостепеност спроведеног поступка код тужене, правилна је одлука Школског одобра којом је одбијен приговор тужиље чиме је првостепено решење постало коначно. Имајући у виду изложено, неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права, а део навода у ревизији односи се посредно или непосредно на оспоравање утврђеног чињеничног стања, што не може бити дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним за вођење ове парнице.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија  
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић